

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 5.00; voor de buitensteden franko p. p. f 6.00.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau van DE TIJD. J.B.

VRIJDAG 25 MEI.

Advertentiën van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelrecht betaald. Voor grootte letters betaalt men naar de plaatsing meer.

BERIGT.

Heeren Geabonneerden van "de Tijd" worden herinnerd aan de verplichting om de abonnements-gelden van het loopend kwartaal, aan de administratie te doen toekomen.

Zij kunnen daartoe gebruik maken van postwissels op Amsterdam, die aan alle postkantoren worden afgegeven tegen 1% van het bedrag. Deze onkosten mogen van de verschuldigde gelden worden afgehouden.

Ten einde verwarring te voorkomen, worden Heeren Geabonneerden verzocht den postwissel met bijvoeging van een der gedrukte adresstrookjes, waaronder hun "de Tijd" dagelijks wordt toegezonden, in een couvert geadresseerd "Aan de Administratie van het Dagblad de Tijd" over te maken.

AMSTERDAM, 24 Mei.

Voor eenige dagen gaf de telegraaf het tusschen verschillende tijdingen omtrent Garibaldi's roofloft verschoolen bericht, dat Mgr. Viale Prela, Kardinaal-Aartsbischop van Bologna overleden is. Dat is een droevig sterfgeval, het gevolg van de jongste gebeurtenissen in de Legatiën. De Kardinaal, schoon eenigzins gevorderd in jaren, — hij was 60 jaren oud — had nog frissche levenskracht. Maar de revolutie, die door de Napoleontische politiek, heeft die binnen korte maanden gebroken. Een eerste aanval van beroerte wierp hem neer aan den voet van het kruis, waarvoor hij in gebed geknield lag, toen het kanon-gebulder de aanhechting van Bologna aan Sardinië verkondigde. Hij stond weer op, om het hoofd te bieden aan Viktor Emmanuel, die in persoon van de Legatiën bezit kwam nemen en ondervond dat de Kardinaal voor den geëxcommuniceerde al zijne kerken gesloten en al zijne priesteren van hem verwijderd had. Eenige dagen daarna bezweek hij onder een tweeden aanval, die den dood ten gevolge had.

De Kardinaal Viale Prela was in Corsika geboren uit een aanzienlijk adelijk geslacht, dat uit Genua afkomstig was, waar het zich een grooten luister had verworven. Zijn naam was eigenlijk Viale; hij had daaraan den naam van Prela toegevoegd uit liefde voor ver verwijderde bloedverwanten van dien naam.

Hij kwam zeer jong te Rome om er zijne studien te doen, en onderscheidde zich van den beginne boven zijne medeleerlingen. Hij werd priester gewijd in 1824. Weldra opende zich voor hem de politieke loopbaan, toen hij als auditeur den internuntius de Angeles naar Zwitserland volgde. Te Rome teruggekeerd, werd hij aan de staatssekretarie geplaatst, waar zijne buitengewone bekwaamheden spoedig door den Kardinaal Lambruchini werden opgemerkt. Hij vond daar de gelegenheid om zich zeer verdienstelijk te maken. Hij krom langzamerhand tot verschillende bedieningen op, totdat hij te Weenen kwam als nuntius van den Pauselijken Stoel, waar hij van het jaar 1845 tot voor ongeveer vijf jaren verbleef. Hij was de ondertekenaar van het konkordaat tusschen Z. H. Pius IX en den Keizer van Oostenrijk, een konkordaat, dat door al de kwade hartstogten in Europa is aangevallen, omdat het de aan de Kerk ontfroede vrijheid in de Oostenrijksche Staten terug heeft gegeven. Dat konkordaat is waarlijk eene groote gebeurtenis geweest, die den naam van den Kardinaal Viale Prela zal vereeuwigen, en zoo al de vijanden der Kerk niet hebben nagelaten, om dat konkordaat, met de zwartste kleuren gemaald, in een zalech, daglicht te plaatsen; dan hebben zij daardoor slechts eene uitkomst bereikt, namelijk, zij hebben slechts het hooge gewigt daarvan doen uitkomen. Het heeft met der daad, in de negentiende eeuw, tegenover het sterker en sterker optrappend revolutionnair beginsel, in een der grootste Staten van Europa, die van het Zuiden tot het Noorden reikt, het Christelijk beginsel in zijne volle

kracht hersteld. De revolutie heeft zich aangetast gevoeld; daarom heeft het monster noodkreten aangeheven, die de stem der rede voor een oogenblik konden verdooven, maar niet smoren.

Het is de roem van den Kardinaal, dat hij aan dat werk zijn arbeid en zijn naam geleend heeft. Het was eene moeilijke taak, waarbij menige voorganger op onverwinnelijke bezwaren gestuit was. Hij overwon allen onder Gods zegen en besteedde daaraan zeldzame diplomatieke talenten. Hij stond persoonlijk in hooge achting aan het hof van Weenen, en was op zijne beurt zeer aan de keizerlijke familie gehecht. Hij was daarenboven door zeer innige handen van vriendschap verbonden aan den grijzen prins Metternich.

In 't jaar 1855 werd hij op den 7 Maart openbaar tot kardinaal benoemd, ofschoon Zijne Heiligheid hem reeds een jaar vroeger *in pectore* tot die waardigheid had verheven. Later werd hij aartsbischop van Bologna.

Ziehier hoe eene der Kerk vijandige pen den kardinaal-aartsbischop van Bologna beschrijft:

"Nesit bewoende schoonen prins der kerk een schoone paleis, aan Mgr. Viale. Hij had de gestalte en de manieren, die het best aan een wezenlijk groot heer passen. Hij was slank en hoog van gestalte; zijn gelaat was regelmatig gevormd; en eene bijzondere waardigheid sierde zijn geheel uiterlijk. Zijne zilveren haren vormde eene majestueuze kroon om zijn hoofd. Al wat hij verrigste deed hij met eene opmerkelijke bevalligheid. Met de uitwendige pracht, die hij meende aan zijn naam en zijne waardigheid te zijn, en die hem zoo veel verhefde, vereenigde hij een grooten eenvoud in zijn huisselijk leven, en hij deed zulks uit oprechte christelijke nederigheid."

Hij was daarenboven zeer werkzaam, onwrikbaar gehecht aan den Heiligen Stoel, vol geloof, onversaagd om het rijk van Christus te verdedigen, en deinsde daarbij voor niets terug van al hetgeen zijn pligt hem oplegde.

Intusschen, de groetheid zijner ziel overtrof de krachten van zijn lichaam, dat in den jongsten strijd bezweken is. Hij is gestorven als een held op het slagveld, betreurd en beminnd door zijne gansche geestelijkheid en door de geloovigen van zijn in de revolutie geworpen dioceses. Zelfs zijne vijanden dragen hem achting toe en eerbiedigen zijn graf, waarop zij niet kunnen nalaten ook hunne eerbetuigenis neer te leggen. Hem is intusschen eene betere kroon bewaard. De eeuwige kroon des Hemels moge het loon zijn van zijn langdurigen en vruchtbaeren arbeid.

Op de hartstogtelijke oppositie in de Tweede Kamer tegen de verleende concessie aan de Hollandsche Spoorwegmaatschappij om de lijn-Leyden en Woerden tot stand te brengen, is gevolgd, eene motie van orde, die de sporen droeg van den gisteren wraef, dewijl zij even overvloedig aangenomen als weinig gemotiveerd, daarenboven nog gekleed was in een vorm zoo scherp, als nog nooit in Nederland eene motie van orde gehad heeft. Er zijn in die beraadslaging, waarin, zoo als wij 't in der tijd hebben aangemerkt, van de zijde der oppositie meest buiten de zaak om is gepraat, uitdrukkingen gebezigd, die wel van opgewondenheid, niet van beradenheid getuigen, en uit dien hoofde aan de waardigheid der Kamer te kort doen. Wij hebben dat des te meer betreurd, omdat de oppositie ten onzent sinds jaren eene kalmte, eene vaderlandslievende gematigdheid en een behoedzaam overleg heeft in acht genomen, die zich door niets liet verstoren, en met zich zelve tegenover alle ministeriën in alle aangelegenheden gehandhaafd heeft. Bijv. hoe heeft zij de roekeloze dwaasheid van het ministerie van der Brugghen niet met gelandheid bevestigd? En die zelve oppositie sprak uit in drit en vergeet zich om den heer van Hall tegen eene eerlijke en billijke zaak als die van de Hollandsche spoorwegmaatschappij "Het ministerie" bepaaldelijk de minister van Binnenlandsche Zaken, heeft zich daarbij niet alleen lijdzaam, maar naar onze overtuiging, te lijdzaam betoond. Voorts is hij óóór een dergelijken onverhoeden aanval bij de eerste intrede in de Kamer min of meer

ontzet geweest. Het is immers nooit gebeurd, dat een achtingswaardig minister, als de heer Heemstra is, bij zijne eerste verschijning, op dergelijke wijze is bejegend. Maar wat daarvan ook zij; er zijn nog andere personen geweest, die zich beleëdigd hebben gevoeld door hetgeen in de Kamer gezegd is, namelijk, de kommissarissen der Hollandsche ijzeren Spoorweg-maatschappij, die over hun voorstaan van hunne allezins goede zaak hebben hooren spreken op eene wijze, die zij gemeend hebben van hunne zijde niet onbeantwoord te moeten laten. Zij hebben tegenover de buitengewone wijze, waarop zij in de Kamer zijn behandeld, eene evenzeer buitengewone daad gesteld. Zij aachten zich door een der sprekers beschuldigd van "knoeiery" en bedreigd door een *enquête*, die zaken aan den dag zou brengen, die het licht niet zouden mogen zien. Welnu, zij zijn getreden in het denkbeeld van den spreker en hebben zich tot de Kamer gewend in een adres, dat van de Kamer eene *enquête* dringend afvraagt. Het is een merkwaardig stuk en luidt als volgt:

"Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

"Mijne Heeren!

"Het lag buiten de ondergeteekenden en hunne beoefeningen, wanneer de door hen verkregen concessie eener verbindinglijn, waaraan door alle onpartijdigen steeds de voorkeur is toegekend, in uwe vergadering het onderwerp of middel geworden is van beschouwingen, waaraan de waardering der zaak zelve ten eenenmale vreemd is gebleven.

Wanneer diezelfde concessie, soude de belanghebbenden bij eene andere verbindinglijn geleid heeft, om, door hunne organen en in hunne dagbladen aantijgingen tegen de ondergeteekenden te rigten, even ongerijmd als hatelijk, en waardoor de aanvallers alleen zich zelven konden onteeren.

Ook toen die aantijgingen, door niets gestaafd, in een der op den 11 en 12 Mei jl. besproken adressen werden aangetroffen, hadden de ondergeteekenden het regt, om daartegen een verachtend stilzwijgen over te stellen. Dat de ondergeteekenden op zoo onwaardige verzinselen geen ander antwoord noodig hebben, daarvoor mogen zij zich beroepen op de getuigenis van uwen hooggeëerden voorzitter, die in de gelegenheid is geweest om elk der ondergeteekenden te kennen, zoowel door zijne betrekking van burgemeester gedurende eenige jaren van de hoofdstad, als door alle zijne overige betrekkingen tot Amsterdam. Die getuigenis zal hij gewis niet willen onthouden, gelijk niemand zijne onpartijdigheid zal willen wraken.

Doch de zaak is van anderen aard geworden, en de ondergeteekenden mogen niet hetzelfde stilzwijgen bewaren, ten aanzien van het op den 12 Mei 1860 gesprokene door een uwer medeleden, den afgevaardigde uit Gouda. Die eervolle betrekking verheft hem niet tot vertegenwoordiger van eene belanghebbende lokaliteit, maar (voor zijn deel) van het geheele Nederlandsche volk en geeft aan zijne woorden een gewigt, hetwelk zij niet zouden hebben, indien zij door hem niet in die betrekking en niet in uwe vergadering waren gesproken. Omdat het echter ongelofelijk scheen, dat een vertegenwoordiger van het Nederlandsche volk zulk eene taal konde gevoerd hebben, ziele de dagbladen aan den afgevaardigde uit Gouda toeschreven, hebben de ondergeteekenden, vooral het officieel verslag van het *Bijblad*, aangevraagd. Zij oordeelden het niet met hun gewigt van waardigheid bestaambaar, om vóór die vliegende aanklaging een besluit te nemen of een oordeel te vellen.

Tot innig leedwezen van de ondergeteekenden (niet alleen als degenen die daardoor persoonlijk werden aangerand, maar ook als nederlandsche burgers, die alsmede door dien afgevaardigde uit Gouda worden vertegenwoordigd) hebben zij in het *Bijblad*, 53e zitting, bl. 672, het verhaal der dagbladen volkomen bevestigd gevonden. Zij lezen daar, dat die redenaar zich aldus heeft uitgedrukt:

"In deze zaak heeft naar mijne overtuiging plaats

gehad, hetgeen men in het gemeene leven zou noemen *knoeiery*."

Hij voegde er bij:

"Wanneer een *enquête* wierd ingesteld, zonder er wellicht dingen aan den dag komen, die het licht niet zonden mogen zien."

"De concessie nu, waarin, volgens dien afgevaardigde van Gouda, zouden hebben plaats gehad *knoeiery* en dingen die het licht niet mogen zien, die concessie is van den beginne tot het einde regtstreeks en persoonlijk behandeld tusschen den minister van Binnenlandsche Zaken en deze ondergeteekenden, zoowel herhaaldelijk bij geschriften als bij onderscheidene mündelinge konferentiën. Gelijk de minister en de ondergeteekenden de onderhandelingen regtstreeks en persoonlijk hebben aangevangen, voortgezet en ten einde gebragt, is ook de handeling zelve, welke daarvan de uitkomst is geworden, tusschen hen persoonlijk en regtstreeks tot stand gebragt. De ondergeteekenden waren de handelende personen; zij hebben als zoodanig de concessie aanvaard. Het is alzoo gansch en al onmogelijk, dat die *knoeiery* en dingen, die het licht niet mogen zien, buiten de ondergeteekenden kunnen zijn bedreven."

"De ondergeteekenden hebben niet te beoordeelen in hoeverre die afgevaardigde uit Gouda geslaagd is in zijne poging, om zijne taal jegens den minister van Binnenlandsche Zaken verschoonbaar te maken. Met die verontschuldiging hebben de ondergeteekenden niets te maken. Die afgevaardigde, na gezegd te hebben:

"De minister zal wel willen toegeven, dat hij niet altijd in staat is, om drijfveren die buiten hem om en buiten zijn toedoen werken, te beoordeelen,"

maakt nog aan het door hem vertegenwoordigde Nederlandsche volk de zonderlinge loftuiging:

"Wij hebben het in andere landen gezien, hoe drijfveren kunnen werken, en het zou geen wonder zijn, dat het ook in Nederland plaats had."

"Waarna hij zijne verontschuldiging redevoering op deze wijze besluit:

"Ik heb, meen ik, gezegd, dat men in het gemeene leven het woord *knoeiery* zou bezigen; het woord is als zoodanig door mij gebezigd, omdat ik meen, dat er onder gewerkt is buiten den minister van Binnenlandsche Zaken om."

"Wat nu die afgevaardigde uit Gouda meent of niet meent, de ondergeteekenden vermeenen, dat zij het zich zelve verschuldigd zijn en ook eene regtmatige aanspraak hebben, te verlangen, dat er eene parlementaire *enquête* gehouden worde, waardoor in de ruimste mate aan den openbaarheid gegeven wordt, om zijne aantijging te staven. Hij zal gewis de eerste behoeven te zijn, om dit billijk en ernstig verlangen der ondergeteekenden te ondersteunen."

"Ook uwe vergadering zal bevroeden, mijne heeren! dat, indien art. 92 der grondwet te regt alle *gerechtelijke vervolgbare* der volksvertegenwoordigers wegens hunne uitgebragte adviezen uitsluit, hierin geene reden kan gelegen zijn om de eer van uwe medeburgers zonder eenigen grond of schijn van bewijs te laten aanranden. Zij wenden zich alzoo tot uwe vergadering met het eerbiedig, maar dringend verzoek:

"dat een *enquête* moge worden bevolen om de waarheid of onwaarheid van de aantijgingen van den afgevaardigde uit Gouda te onderzoeken, en dat daarbij alle handelingen betrekkelijk het verkrijgen van de voornoemde concessie nauwkeurig en volledig zullen worden onderzocht."

(get.) JAN BROUWER ANCHER.
J. BORSKI.
DAVID VAN DER VLIET.
H. C. CRUYS.
Jhr. W. VAN LOON.

Commissarissen der Hollandsche IJzeren Spoorweg-Maatschappij."

Amsterdam, 22 Mei 1860.
Wij ontvanden niet, dat dit adres ons genoegen doet. De *Commissarissen* der Hollandsche spoorweg maatschappij komt daardoor van zelf aan de orde van den dag. Wij hopen, dat nu de oppositie tijd van maden heeft gehad, tot de haar gewone kalme zal zijn terug gekeerd, en de gelegenheid zal aangrijpen, om alle kwestien van personen ter zijde stellende, slechts de zaak te bespreken. Van de gevraagde *enquête* zal niets komen. Het lid uit Gouda zal alle verklaringen geven, die gewenscht kunnen worden, om de commissarissen adressanten te bevredigen.

Maar wij vertrouwen, dat het niet blijven zal bij eene verklaring van bedoelingen; waaraan men weinig heeft. Het lid uit Gouda heeft van *knoeiery* gesproken, die geen licht mogen zien; hij kent die derhalve. Dat hij openbare. Hij zal de adressanten vrij spreken; maar zal tevens den moed de personen aan te wijzen, die het oog had, toen hij de zware beschuldiging uitbragt. Het niet, wat waarde heeft dan de motie van orde, die onder den indruk dier beschuldiging is aangenomen?

De gemeenteraad heeft gisteren avond besloten: 1°. met

21 tegen 8 stemmen, het getal der armenschoolen op 25 te bepalen; 2°. met 21 tegen 8 stemmen, deze schoolen niet in twee klassen te verdeelen; 3°. zonder hoofdelijke stemming, het getal tusschenscholen op 7 te bepalen, zonder verdeling in klasse; 4°. met 19 tegen 9 stemmen, het getal der burgerschoolen op 12 te bepalen, behoudens tot de klassifikatie, die de Raad noodig acht, later over te gaan; 5°. met 16 tegen 12 stemmen, het maximum van het getal leerlingen op elke armenschool te bepalen op 360; 6°. zonder hoofdelijke stemming, het maximum van het getal leerlingen op elke burgerschool te bepalen op 300; 7°. zonder hoofdelijke stemming, het getal leerlingen op elke burgerschool later vast te stellen.

De prijzen van het Vee, besteed ter markt van gisteren, waren als volgt: Kalveren 1ste kwal. f 60 a f 80; 2de kwal. f 50 a f 70; 3de kwal. f 40 a f 60. Schapen f 24 a f 30. Varkens 40 a 44 ct. per Ned. £.

Z. M. heeft benoemd tot iker van het vaatwerk te Coevorden: H. Uges; tot surnumerairen der registratie en domeinen: E. A. van Trigt, J. B. Vroom, J. S. P. W. Erens, G. J. Verwey, jhr. C. A. von Geusau, H. W. J. Booth, J. S. Hussem, en J. de Graag; pensioen verleend aan: A. J. Metzlar, entre-preneur der 1ste kl. van de in- en uitg. regten en acc. te Rot., van f 2136; J. H. F. Joost, viziteur der in- en uitg. regten en acc. te 's Bosch, van f 707; F. C. H. Uerman, idem te Amsterdam, van f 1313.

ARNHEM, 23 Mei. In eene talrijk bezochte vergadering der Arnhemse kiezersvereniging is gisteren avond met bijna eenparige stemmen tot kandidaat bij de aanstaande verkiezing van een lid der Tweede Kamer verkozen de heer Jhr. Mr. J. G. H. de Goudriaan, oud-minister van Binnenlandsche Zaken. Naar wij vernemen heeft de heer van Tets die kandidatuur aangenomen.

De telegraaf meldt heden het volgende:
LONDEN, 23 Mei. In officiële kringen loopt het gerucht, dat de Engelschen Chusan hebben bemagtigd.

BERLIJN, 23 Mei. Naar men verzekert zijn de alhier geakkrediteerde vertegenwoordigers van verscheidene regeringen voornemens ophelderingen aan ons kabinet te vragen ten aanzien van door den regeringsraad Mathis in de kamer van afgevaardigden uitgesprokene rede op eergisteren, in welke rede bedoelde regeringsraad aangedrongen heeft op het sluiten eener Pruisssisch-Engelsche alliantie tegenover de Fransch-Russische.

ROME, 23 Mei. Volgens officiële berichten van de Napolitaansche Regering, verlaten de Napolitaansche heft het negende bataljon Koninklijke jagers op den 21 de opstandelingen aangetast, die na afloop van het gevecht 21 dooden en 128 gekwetsten telden. De omwenteling maakte geen vorderingen.

NAPELS, 22 Mei. Het bevestigt zich, dat het laatste gevecht ten voordeele der troepen van Garibaldi is beslist. Overigens geen nieuws.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 23 Mei. Volgens door het officieel orgaan van het Napolitaansche gouvernement bekend gemaakte, zou het getal van Garibaldi's partijgenooten te Marsala ontscheept 800 man bedragen hebben, die kort daarop nabij Alcamo door generaal Landi werden aangevallen. Die generaal zou tweemaal op de troepen van Garibaldi, die ze aanvoerde, de zege hebben behaald; maar uithoofde van in den omtrek ontsane oproerigheden was hij gedwongen geworden naar Palermo terug te trekken. Men weet dat generaal Landi door het gouvernement gezonden was om door alle mogelijke middelen de rust te herstellen. Nu zeggen bijzonderen brieven uit Napels dd. 19 dat die generaal door de oproerige bewegingen in Alcamo en Portenico, gedwongen eene achterwaartsche beweging te maken, door eene bende muiters in zijn aftogt naar Palermo verontrust werd, en dat ook in die stad de spanning toenam.

Overigens heerschte in het Napolitaansche rijk rust. De grenzen worden in het noorden bewaakt, ten einde Garibaldi's vrijwilligers te beletten, tot in de Abruzzen door te dringen. Het Romeinsche gouvernement zijnerzijds van Corneo in de provincie Civita Vecchia tot Ancona langs Orvieto, Perugia, Gubbio en Chiusi zijn leger geconcentreerd heeft. Dat leger heeft uitmuntende stellingen ingenomen, en het land wordt doorkruist van kolonnes om elken inval te beletten.

De *Patrie*, waaraan deze bijzonderheden ontleend zijn, voegt er aan toe, dat de talrijke vrijwilligers van Garibaldi niet in massa kunnen oprukken, uithoofde der hinderpalen, welke zij bij het Sardinische gouvernement ontmoeten; nu trachten zij bij hoopen van twee- of driehonderd man, in die gedeelten van het Schiereiland door te dringen, wier regeringen zich nog tegen de eenheid van Italië verzetten.

Ondanks die hinderpalen van wege het Sardinische

gouvernement, betuigen verscheidene gekonstitueerde lichamen in dat rijk hun sympathie voor Garibaldi's onderneming, zelfs hebben sommige gemeenteraden gelden beschikbaar gesteld om den Siciliaanschen opstand te steunen. Onder anderen heeft de gemeenteraad van Milaan 10,000 lires daarvoor bestemd, die van Lodi 6000 lires en die van Como 5000 lires.

Wijders wordt in brieven uit Madrid beweerd, dat de Koning van Napels, op grond van familie-verbindingen, aan Spanje een hulp van 20,000 man zou gevraagd hebben.

Door een ontvangen telegram wordt bevestigd, dat Garibaldi te Palermo met 9000 man zou zijn binnengerukt. Een bijblad van de *Movimento*, welk blad te Genua uitkomt, berigt dat ten minste.

Volgens een gerucht zou hij in het bezit zijn van Palermo, welke door de koninklijke troepen, uit vrees voor een opstand, was verlaten. Ofschoon dit berigt onjuist is, schijnt het toch zeker, dat de toestand der Napolitaansche troepen op Sicilië en bepaaldijk te Palermo haghelijk is.

Volgens berichten van goed onderrigte zijde vreest men meer en meer dat Garibaldi's togt naar Sicilië de oorzaak wordt van een geschil tusschen Frankrijk en Engeland. De hertog der Bassano, een van Napoleons vertrouwden, moet gezegd hebben dat lord Cowley den Keizer was komen verwittigen van de moedigen dat de zaken in Italië een keer namen, welke Engeland noodzaakte Sicilië te beschermen.

Hierop zou Napoleon geantwoord hebben dat als Inge-land des morgens daartoe overging, hij denzelfden avond te Brussel zoude zitten.

Wat hiervan zij, merkt de berigtgever aan. België wordt te veel besproken dan dat men met dat land niet eenige bedoeling zoude hebben. Het is in de plaats van het Europeesche volkerenregt, het beginsel is gekomen, dat ieder grijpt wat hij krijgen kan.

Elken dag groeit de verbittering tusschen Groot-Brittanje en Frankrijk aan, zoodat vooruitziende mannen over een oorlog spreken, welke op den Rijn en in het Kanaal te gelijker tijd zou gevoerd worden.

Een der generaals, die zich bij Magenta onderscheidde, zeide dezer dagen tot zijne vrienden: "Ik maak gebruik van de wapenschorsing zoo goed ik kan, maar om niet overvallen te worden bestudeer ik dagelijks de slagvelden van Duitschland."

De berichten, door de bladen noemenswaardig medegedeeld komen regtstreeks van de Regering en een hoogerplaatst persoon; zeide dezer dagen: "Sicilië is voor Napels verloren, nog eer de week ten einde loopt zullen de oproerlingen er meester zijn. De Koning van Napels zal zelf het eiland doen ontruimen."

De heer Ricciardi, een uitgeweken Napolitaan en vriend van Garibaldi, heeft in een schrijven uit Genua van den 19den eenige bijzonderheden betreffende Garibaldi's expeditie aan een liberaal dagblad van Parijs medegedeeld. In dat schrijven leest men onder meer het volgende: "Het zal met den Koning van Napels gedaan zijn, indien de trouw van zijn leger begint te wankelen. Ware de opstand niet op Sicilië, maar op het vasteland, bij voorbeeld in Kalabrië, uitgebroken, dan zouden de troepen zich weldra bij de opstandelingen hebben gevoegd; maar er bestaat tusschen de Napolitanen en de Sicilianen groote verbittering, en deze bewerkt dat er van de Napolitaansche soldaten in Sicilië bijna niemand gedezerteerd is."

Verder zegt de heer Ricciardi, dat op het vasteland van Napels bezwaarlijk eene revolutionaire beweging kan uitbreken, tenzij daartoe van buiten's lands, bij voorbeeld door de volkomen zege van Garibaldi in Sicilië, de eerste stoot gegeven worde; immers op het vasteland is de Napolitaansche Regering door de centralisatie alvermogend en alom tegenwoordig, de liberale partij zonder leider en buiten staat om onderling overleg te houden, de bevolking zonder wapenen met uitzondering alleen van de aanhangende Regering, en eindelijk, zegt hij, de groote hoop zoo diep onknidig, dat hij niet gevoelt hoe diep en vernederend de toestand des volks is."

De hertog van Cambray, Frankrijks ambassadeur te Rome, is gisteren deze hoofdstad aangekomen. Uithoofde van mündelinge mededeelingen, welke hij waarschijnlijk ten aanzien van den toestand te Rome heeft gemaakt, is het te verwachten dat het gouvernement in besloten zal of het zijne troepen moet terugroepen of voortgaan met ze er ter bescherming des Pausen, ondanks Z. H. tegenzin, te behouden.

Een korrespondent doet opmerken dat de berichten voor den H. Stoel nog gezinszins veranderen. De komst van generaal Lamoriciere heeft de zaken op een oogenblik de duisternis doen bezwijken, maar de schrik is langzamerhand geweken en met dubbelen laat en woede alle krachten aan de hand tegen de Kerk. Zoo schijnt Garibaldi's togt te worden om den generaal te beletten het Romeinsche leger geheel op den oever te brengen. Het is ontegenzeggend, dat de Paus eene goede krijgstroep behoeft ter handhaving der regten en bezittingen, welke hem zijn toevertrouwd.

Durven Frankrijk en Sardinie, vervolgt de korrespondent, den H. Petrus niet langer met open vizier bestrijden, dan doen zij een masker voor en bereiken hun doel langs een omweg. Zij zenden een Garibaldi af, als waardig vertegenwoordiger van schijnheiligheid en raw geweld. En om den Paus te beletten zich op stoffelijke wijze te verdedigen, heeft Sardinie zijne schatkist van de inkomsten der Romagna beroofd en beijvert de Fransche regering zich om het liefdewerk van den St.-Pieterspanning te beletten.

In weerwil der hinderpalen, welke de regering aan den St.-Pieters-Fenning stelt, breidt dit liefdewerk zich steeds sterker uit. In verschillende diocezen zijn honderdduizende franken bijeen gebracht.

Te Angers alleen zamelde men, binnen twee dagen, in eene wijk der stad, vijftig duizend franken, en eenige families van Toulouse hebben meer dan zestig duizend franken aangeboden. Deze vrijwillige geschenken zijn de sprekendste getuigen van het levendig geloof en de warme gehechtheid aan den H. Stoel van Frankrijks Katholieken.

Op het veld van Mars zal eerstdaags de proef genomen worden om luchtballen te besturen.

Dezer dagen gaf de heer Berryer te Angerville een pamflet uit, waarin onder anderen gesproken wordt van de heeren de Montalembert, Dupanloup, Thiers, Villemain en Cavé.

Dezer zomer zal de Keizer Orleans bezoeken. De industrielen verbeiden hem met ongeduld om zich te beklagen over het handels-verdrag met Engeland.

Men spreekt wederom van een reis des Keizers van Rusland naar Parijs en wel in het begin van den zomer; er wordt evenwel weinig geloof aan dat gerucht gehecht.

De financie-bladen komen er weder op terug dat de zilveren munt meer en meer uit Frankrijk verdwijnt. Men berekent dat er nauwelijks meer een milliard zilveren vijf-frankstukken in het gansche land is.

ENGLAND.

LONDEN, 23 Mei. De door het kabinet geleden nederlaag in het Hoogerhuis betreffende de belasting op het papier, zegt men, geen staatkundige gevolgen hebben. Het eenige resultaat er van zal vooralsnog het behoud zijn van de bestaande belasting, welke de heer Gladstone, minister van Financiën wilde afgeschafft hebben, en volgens den *Morning Post* maakt de Regering daarvan geene kabinetskwestie, immers de meerderheid, die tegen de bill stemde, telde te veel pairs die gewoonlijk het kabinet steunen, om die afstemming van partijdigheid te beschuldigen.

In een Fransch wesp, dezer dagen verschenen, lezen men, nopens een vader van Viktor Emanuel:

„De heer de Chateaubriand was in 1821 gezant te Berlijn. Dat is het tijdperk, waarin het Carbonarisme beproeft eene gewapende sekte te vormen van die Italiaansche vrijmetselarij, welke een vaderland op de puinhoopen zoekt. De prins van Cagnan, later Karel Albert, verbindt, onbesuisd zijne vrienden uit Turijn met hen, brengt genen in moeilijkheden, laat hen zijn oom en weldoener geweld aandoen, verplicht hem van den troon te stijgen, waartoe die vorst hem, edelmoediglijk, als opvolger, geroepen had; krijgt daarna besouw, verlaat zijne medeplichtigen, verbant zich zelve om tegen de liberale zaak te handelen, welke hij heeft aangestookt, en wordt, weder ten troon gestegen, de onverzoenlijke vervolger van hen, die hij in hunne jeugd medesleepte.

(Het is bekend wat hij in 1848 gedam heeft, toen de storm, in plaats van den troonen te ontvaren, in de volkeren zijn oorsprong nam.)

„De burgervader Chateaubriand, die dit alles van uit Berlijn gadesloot, opstelt zijn gemoed voor mevrouw Recamier in een brief van 22 April 1821.

„Die wakkere-zamenzweerder schrijft hij, was de eerste om het hazenpad te kiezen en hen te verlaten, die hij had medegesleept in den afgrond, zelfs toen dezen niet verstrooid waren en nog streeden; dat alles is meer dan schandelijk... Italië's onafhankelijkheid moge een min of meer grootsche droom zijn, zij blijft desmettemin een droom, en ik zie niet in dat de Italianen er bij zullen winnen, als zij onder den dolk van den Carbonarier vallen. Het staal der vrijheid is geen dolk, maar een degen; ofschoon de krijgsgedenden vaak de vrijheid onder de voeten hebben, zijn zij ter harer verdediging toch noodwendig wapenen. Het schijnheilige als Benjamin Constant, ontbeert de edele pair, die uwe deur ontsluit (de markies de Lafayette), konden rekenen op de heldenfeiten van de Fransche revolutionen; hantseerend in een stormachtige; verheffen, hang voor zich zelve was, hantseerend over het land dat zich aan zijn naam heeft toevertrouwd; die, van Marengo tot Waterloo, de dubbelschreden der fortuin geweest is, waarmede de Gallische

soldaten op hun trommel, den vooravond der veldslagen, het lot der wereld wierpen.

— Er is beweerd dat de voorstellen van het Petersburger kabinet, betreffende de Oostersche kwestie, te dezer stede zoo ongunstig niet waren ontvangen dan de houding, die men beweerde dat Groot-Brittanjes gezant aan het hof van den Tzar had aangenomen, deed vermoeden.

Maar nu verneemt men dat des Sultans ambassadeur te Parijs bij den heer de Thouvenel heeft geprotesteerd tegen Ruslands voorstel, door Frankrijk gesteund, om een onderzoek nopens Turkije's toestand in te stellen. De Porte grondt dat protest regtens op de bepalingen van art. 9 van het traktaat van 1856, terwijl feitelijk des Sultans gezag door zulk een enquête zou geschonden worden.

Men zal in Frankrijk dezen stap der Porte waarschijnlijk aan den raad der Engelsche Regering wijten; maar naar sommige beweren ten onregte; trouwens, nu eenmaal de Porte weerstand biedt, blijft er voor de mogendheden die ten gunste der Christenen in het Oosten willen optreden, niets over dan hun plan te laten varen of gezamenlijk tot krachtiger overredingsmiddelen over te gaan.

Te Konstantinopel schijnt het goevernement overtuigd, dat Frankrijk zich, te dier zake, slechts om Englands politiek in de Italiaansche kwestie te bestrijden, aan Rusland heeft gepaard, doch dat men hierbij niet uit het oog moet verliezen dat, zoo als de *Opinion Nationale* heeft berigt, een Fransch smaldeel naar de wateren van de Adriatische-Zee was gestevend, waar het dadelijk zou kunnen ageren, ingeval hetzij de Oostersche of de Italiaansche kwestie dit mogt vorderen.

— De heer Albert Smith, de bekende reiziger en schrijver, is den 23de dezer overleden.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 21 Mei. In de Tweede Kamer hebben heden discussiën plaats gehad over het rapport der militaire commissie, betreffende het gebruik van de ten vorigen jare verleende kredieten, ten bedrage van 30 miljoen th., en over het ontwerp aangaande de aanwending van het overschot der ten behoeve van het leger en de marine toegestane sommen. De afgevaardigde Mathis nam deze gelegenheid te baat, om op het dreigende gevaar te wijzen van eene Fransch-Russische alliantie, welke bestaan, volgens hem, aan geen twijfel onderhevig en die juist te dreigender is, omdat de bepalingen dier alliantie een geheim zijn. Ten einde aan het gevaar het hoofd te bieden, dat hieruit voor Europa noodwendig moet ontstaan; wil hij dat de regering eene alliantie sluit met Engeland. Die mogendheid, die met ons de meest natuurlijke bondgenooten zijn, zijn de natuurlijke bondgenoot van Pruisen. Als voorwaarde van zoodanige alliantie is het echter noodig, dat de regering eene vastberadene politiek volge; dat haar ja, ja en haar neen, neen zij, en voorts dat de meening ten eenenmale vernietigd worde, alsof 's lands staatkunde ooit eene rigting zou kunnen aannemen, om ook slechts een enkel dorp, hetzij aan den linker, hetzij aan den rechteroever van den Rijn, op te offeren, ten einde zich met den roof des broeders te verrijken.

Aan het slot zijner rede zeide hij het op zijne plaats te laten, of niet in het kabinet eener groote mogendheid het gevoelen bestaat, dat men Pruisen eene weldaad zou bewijzen met hem den raad te geven, zijn staat meer af te ronden en dan linker Rijnsoever prijs te geven, waarvan het toch weinig voordeel kan trekken. Genoeg dat dit eene politiek zou zijn, welke de geheele natie als eerloos verwerpt.

— In de aanspraak van den prins-regent tot de vertegenwoordigers vindt men de volgende zinsneden:

„Uwe beradslagingen zijn voor dit jaar gesloten.

„Mijne Regering poogt de vraagstukken, welke Europa bezig houden ten einde te brengen overeenkomstig het evenwicht van ons werelddeel.

„Gij weet welke omstandigheden de regering ten opzichte van den Duitschen Bond volgen; zij zal daarop voortgaan.

„Welk verschil ook bestaan moge, gansch Duitschland is het met mij eens dat wij het gemeenschappelijk vaderland onwankelbaar trouw zullen zijn.

„Ik betreur het dat gij verhinderd zijt geweest het belangrijkste ontwerp, dat onzer wapening, tot wet te verheffen. Nogtans moet ik u danken wijl gij middel wist te vinden om de regering in staat te stellen, het land in behoorlijken staat van verdediging te brengen.

— De prins-regent van Pruisen begeeft zich morgen naar Trier ten einde de opening van den spoorweg bij te wonen. De *Kreuz Zeitung* meldt dat schalk Mac Mahon, de opperbevelhebber van Chalons, zich over zal, om den prins-regent namens Napoleon te begroeten. De Pruisische gezant te Parijs, de graaf Poortak, zal den prins-regent te Saarbrug ontmoeten. Het is gerucht dat Denemarken de noodwendigheid inzien zijne natuurlijke grenzen te bezitten ten einde wederom te kunnen bieden aan Pruisen, dat den dergelijke gevoelens koesterende, bij de oplossing

van den Bond, de hand zou slaan aan Hannover en omstreken, terwijl het door Hamburg en Cuxhaven te eigenen, den Elbe zou bemeesteren.

Daarom zal Denemarken de verdedigende houding, welke het tot heden in den Bond aannam, opgeven, en wel door onmiddellijk Hamburg te bezetten, dat, uit een krijgskundig oogpunt beschouwd, van groot gewigt is.

Men meent dat Frankrijk en Rusland den Prins-Regent van Pruisen schitterende voorstellen hebben gedaan, om, zonder Engelslands medewerking, het Oostersche vraagstuk ten einde te brengen.

Sommigen schijnen te vreezen dat Pruisen zich, tot schade van Duitschland, zal laten verlokken tot handelingen, welke ten gevolge moeten hebben, dat Frankrijk, ingevolge zijner traditionele staatkunde, oppermagtig blijft op het vasteland van Europa.

Tevens merkt men op, dat, wordt het doel, aan de kabinetten van Parijs en St-Petersburg in dezen toegeschreven, bereikt, Engeland in Europa op den achtergrond geraken en onmagtig zal gemaakt worden door het op zich zelve te doen staan en van invloed op de wereldzaken te berooven.

ITALIE.

ROME, 19 Mei. Generaal Lamoriciere is van zijne inspektie-reis hier terug. Hij is zeer voldaan over den goeden geest der soldaten, welke over het algemeen niets te wenschen overlaten. Het meentendeel van de bevolking op het land is zeer aan den H. Vader gehecht.

Ook is den generaal gebleken dat Viktor Emmanuel alles behalve vasten voet heeft in de Romagna. Vond de Paus goed zijn leger derwaarts te zenden, dan zoude weldra het grootste deel der Legatiën zich haasten het Piemontesche juk af te schudden.

Een aantal Sardiniësche soldaten heeft niet onder den ban willen leven en is, volgens het rapport van generaal Ciadini, gedezerteerd.

Onmiddellijk na zijne aankomst is de generaal door den Paus ontvangen. In den namiddag begaf hij zich naar de St-Pieter, waar — het was Zondag — het feest der heiligverklaring van den Genuees Rossi gevierd werd. Toen de H. Vader de kerk was binnengetreten ontdekte hij den verdediger der Kerk onder de tallozen, die hem omringden. Zigtbaar bewogen strekte Z. H. de hand naar hem uit om den Apostolischen zegen te geven.

Des avonds heeft de generaal een bezoek ontvangen van generaal Antonelli, met wien hij in de beste verstandhouding staat.

TURIJN, 29 Mei. Aanstaaenden Vrijdag zullen de beradslagingen in het parlement te Turijn over den afstand van Savoye en Nizza een aanvang nemen.

— De senator Pollone is door de regering naar Parijs afgevaardigd ter regeling van de kwestie der openbare schuld, voor zoover deze, ten gevolge van den afstand van Savoye en Nizza, ten luste van Frankrijk komt.

De vrijwilligers van Zainbianchi, die naar het Toskaansch grondgebied de wijk hebben genomen, zijn op last van het gouvernement gearresteerd, terwijl een proces tegen hen is aangevangen.

Een Sardiniësch eskader wordt in de Sardiniësche wateren gekoncentreerd.

STADS NIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 24 Mei.

BEVALLEN (21 Mei): M. Willing, geb. Willems, Z. A. E. van Ingen, geb. Grivel, Z.
OVERLEDEN (18 Mei): J. M. Glade, wed. C. Jarchow, 80 j.; J. de Haan, 65 j.; P. H. de Haan, 24 j.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	55 1/2	2/m. Livorno	33 1/2
Zigt	55 1/2	„ Napels	33 1/2
2/m. Bordeaux	55 1/2	3/m. Petersburg	62 1/2
1/2 m.	55 1/2	6/w. Weenen	85
3/m. Madrid	240	„ Frankfurt	94 1/2
„ Cadix	241	„ Hamburg	85 1/2
„ Sevilla	237	2/m. Londen	11.62 1/2
„ Bilbao	237	2/m. Amsterdam	11.70
„ Lissabon	40 1/2	Rotterdam	1/2
„ Porto	41 1/2		
2/m. Genua	45 1/2		

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 23 Mei. België 2 1/2 pc. 55g; 4 1/2 pc. 96 1/2 p; Metal. 50p. Nation. 57 1/2; Spanje 1 1/2 pc. 36 1/2; 3 pc. 46g.

PARIS, 23 Mei. 3 pc. Rente 69.35; 4 1/2 pc. id. 95.75, Fr.-Oost. Spoorw. 507.—; Credit mobilier 662.—; 3 pc. Spanje 46; 1 1/2 pc. id. —; Spanje Passive —; Russ. Spoorw. Aktiën —; Rom. Leening —.

MADRID, 23 Mei. Spanje 3 pc. 47.50; 1 1/2 pc. 37.70.

LONDEN, 23 Mei. Cons. 95 1/2 a —; Braz. 5 pc. —; 3 pc. Mexiko 2 1/2 a —; 4 1/2 pc. Peru —; 3 pc. id. —; 1/2 pc. id. —; 3 1/2 pc. Grenada — a —; id. —

2 1/2 pc. Venez. — a —; 1 pc. id. 12 a —; 3 pc. Port. 44 7/8 a —; 3 pc. Spanje 48 a —; 1 3/4 pc. id. 47 1/2 a —; Coupons — a —; Amortis. 16 a —; 4 1/2 pc. Russen 96 1/2 a —; 5 pc. id. 107 1/2 a —; 2 1/2 pc. Holland — a —; 4 pc. id. 101 a —; Illinois Shares — a —; id. 7 pc. Oblig. — a —; Sardinië — a —; Ecuador — a —.

WEENEN, 23 Mei. Met. 5 pc. 68.80; 2 1/2 pc. —; Nat. 79.50; Loten 1854 4 pc. —; Bank-Aktiën 856; Noord-Baan-akt. 191; Oostenr. Cred. Loten —; Cred. Anst. 194. —; O.-Fr. Spoorw.-akt. 262. —; Lomb. Venetiaans. —; Nieuwe —; Wissel op Londen 3/m. 13.30; Parijs —; Frankf. —; Amst. —; Goud —; Zilver —.

BERLIJN, 23 Mei. Metalliek 5 pc. 52 1/2; Nationale 59 1/2; Stiegl. 5de serie 94 3/4; 6de id. 105; 5 pc. Eng. Russ. 105 1/2; Nieuwe 3 pc. 63; Pruis. Staats. 4 1/2 pc. 99 1/2; id. Nieuwe 5 pc. —; Fr. Oost. Spoorw. —; Credit —; Wissel op Londen 2/m. 6 th. —; Parijs —; Hamburg —; Amst. zigt —; Weenen 2/m. —; Petersburg 3/w. —.

HAMBURG, 23 Mei. 3 pc. Rusland 60 1/2; 4 1/2 pc. id. —; 3 pc. Spanje 42 3/4; 1 3/4 pc. id. 34 1/8; Vereinsb. 98; Noord-Duits. bank 81; Mexikaan. —; Wissel op Londen 3/m. —; Amst. —; Diskonto —.

FRANKFORT, 23 Mei. Metalliek 5 pc. 49 3/4; Nation. 56 3/4; Cred. Akt. —; Spanje 3 pc. 45; 1 3/4 pc. 36 3/4; Bankakt. —; Wissel op Londen 116 1/8; Weenen 86 3/4; Parijs —; Diskonto —.

goed verhoogde prijzen te plaatsen. Van overige fondsen was de prijs nagenoeg als gisteren.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 3 pCt., Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS van 24 Mei tot 31 ure.

Nederl. Werkel. Schuld à 2 1/2 pc. 63 7/8; Aand. Handel. Maatsch. 132 1/2; Spanje, Binnenl. 3 pc. 45 1/2; Rusl., Obl. bij Hope en Co. 5 pc. —; Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 5 pc. 99 1/2; Oostenrijk, Met. 5 pc. 47 1/2; dito 2 1/2 pc. 25; dito Rente Amst. 5 pc. 71 1/2; dito Nationale 1854 5 pc. 55.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.
AMSTERDAM, 21 Mei.

Tarwe zonder handel.
Rogge dadelijk met weinig handel: 113 & j. Petersb. f 196; op levering in Mei f 188; Junij f 187, 188, 189; Julij f 190, f 192; Okt f 192; Pruis. in Junij f 196; Julij f 197.

Boekweit onveranderd: grove Fransche f 188 per 2400 kilo. Garst en Haver zonder handel.

kaapolie op 6/w. f 40 1/2; Vliegend f 39; in Sept. ek. f 40 3/4 a f 41 1/4; Okt. f 41 1/2 a 1/2; Nov. f 41 1/2 a 3/4; Dec. f 41 3/4 a f 42. Lijnolie op 6/w. f 31 1/2; Vliegend f 30; Sept., Okt., Nov. en Dec. f 32 3/4. Hennepolie op 6/w. f 37 1/4; Vliegend f 36.

SCHIEDAM, 23 Mei. Gerst. Verkocht: 180/2 & Windau f 190 6/w.; 133/2 & dito f 191 kt., 193 6/w.; 131/2 & Libau f 187 kt., 189 6/w. — Moutwijn f 14,75; Jenever f 20,25; Amst. Proet. 21,50 per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling. f 0,20 per keek.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:
TEXEL, 23 Mei. Sterrenberg, Vriendschap, Benicarlo.
HELVOET, 23 Mei. Fre.wars; Tugend, Libau.

UITGEZEILD:
TEXEL, 23 Mei. Hecker, Holland, New-York
HELVOET, 23 Mei. Laseur, Jean, Batavia

Advertentiën.

GETROUWD; Mr. A. A. J. C. SINKEL, van Arnhem, met A. A. A. BARGE.

AMSTERDAM, 24 Mei 1860.

(2715) Den 22 Mei 1860 overleed, na een hevig doch geduldig lijden, vroegtijdig voorzien van de Genademiddelen der H. Kerk, in den ouderdom van bijna 53 jaren, de Wel-Eerwaarde Pater PETRUS FRANCISCUS SJOUKES, van de H. Orde der E. E. P. P. Predikheeren en Pastoor der Parochie van den H. Dominicus. AMSTERDAM, 25 Mei 1860.

(2714) Heden overleed alhier, gesterkt door al de genademiddelen der H. Kerk, mijn innig geliefde Vader, THEODORUS REIJNEN, na een zeer langdurig, smartvol en geduldig lijden, in den ouderdom van ruim 66 jaren. NIJMEGEN, HJACINTHUS REIJNEN, Priester, 22 Mei. 1860. Namens mijne diep bedroefde Moeder en Broeders.

DE PILLEN VAN HOLLOWAY. De geële-koonts de plaag van de zuidelijke streken van Noord-Amerika, wordt genezen en voorgekomen door het tijdig gebruik van dit groote middel tegen de koorts. De pillen roeien de verborgen oorzaken van deze vreeselijke ziekte uit, deperde uitwerking, die zij op den ongestelden levenshebben; daarbij herstellen zij de levenskrachten na de besmetting verwijderd te hebben.

Door het vermeerdert debiet zijn de prijzen als volgt: Doosjes Pillen à f 0.80, f 1.85, f 3.00, f 6.75, f 13.50, f 20.50. Potjes Zalf à f 0.80, f 1.85, f 3.00, f 7.00, f 13.85, f 22.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen bij de Heeren ADAMA, Apothekers, Utrechtschestraat, N° 251 en Nieuwendijk, L. N° 78, als Dépôt-houders te Amsterdam, bij L. J. Grootendorst, depôt-houder te Utrecht, G. VERHAART, depôt-houder te Peinstland, en bij STRAATMAN, hoofd-depôt-houder te Beseh, alsmede te Londen Strand 24 Holloway's-Establishment. (2501

Belangrijk bericht voor Heeren Bierbrouwers en Branders.

De ondergeteekenden brengen aan hunne geëerde Begunstigers ter kennis, dat de Heer N. PIK, een goed en deugdelijk Verkoelingsstoestel heeft daargesteld. Belanghebbenden gelieven zich bij den ondergeteekenden te vervoegen, om zich van de zekere werking te overtuigen.

A. KAVELAARS & Comp., (2697) Rotterdam, Jufferstraat, Wijk 1, N° 298.

Bekwame Metzelaars kunnen voor een geruimen tijd werk bekomen aan de Nieuwe Kerk- en Torenbouw te Makkum. Adres in persoon of met franco brieven bij de aannemers bij dat werk aldaar. (2684)

In den Boekhandel van C. L. VAN LANGENHUYSEN is verkrijgbaar:

Voor Onders, Onderwijzers en wie verder met de opvoeding der jeugd belast zijn:

Dr. J. A. STAPF'S Opvoedingsleer, in den geest der Katholieke Kerk. Naar de derde Hoogduitsche uitgave, vrij bewerkt en met aantekeningen verrijkt, door Ts. BROUWER, Deken en Pastoor te Arnhem, voorzien van eene aanprijzende goedkeuring. Een boekdeel in gr. 8° van ruim 350 bladz. Prijs f 1.80 in plaats van f 2.60.

Dit werk behoeft geene aanprijzing bij hen, die den Schrijver en Vertaler kennen. De Nederlandsche uitgave is vooral daarom meer aan te bevelen, wijl die door den Vertaler met belangrijke Aantekeningen voorzien en naar de behoefte van ons land is ingerigt. Uit eene korte opgaaft van den inhoud des werks, zal men er beter over kunnen oordeelen:

Over 's menschen bestemming, de menschheid zoo als zij zijn moet en zoo als zij is. — Wat is opvoeding? zij moet godsdienstig zijn. — Wie is geschikt voor de opvoeding? zij is eene wetenschap en eene kunst, nuttig en noodzakelijk. — De belangrijkste der bepaalde vormleer. — De opvoeding zij algemeen, harmonisch, overeenkomstig de bijzondere geardheid des kinds; zij moet vroeg begonnen worden, doch overeenkomstig zijn met de kinderen leeftijd. — De opvoeding zij trapsgewijze en grondig, zij wordt voortgezet door voortgezette oefening en leiding der jeugdige kracht, door opgerbimheid bij de kinderen te bewaren en hen behoorlijk bezig te houden; de hoofdzaak blijft altijd kinderlijke gedruachtigheid. — Verwijdering van gevaarlijke voorwerpen, waarschuwingen, bedreigingen en straffen. — Ondekking en genezing van sommige gebreken. — Aanleiding tot verdere zelfontwikkeling.

Bijzondere Opvoedingsleer. Ontwikkeling des Ligchaams.
Nut der natuurlijke opvoeding. — Grondslag. — Behoefting voor gevaren. — Middel tegen het verwennen en vertroetelen. — Verstandige harding. — Zuivere lucht. — Gezond voedsel. — Kleeding. — Woning. — Zindelijkheid. — Beweging en rust. — Gymnastische oefeningen. Een woord over industrie, en werk-scholen gebruik der voeten; vorming der zintuigen en der spraakwerktuigen, uitwendige vorm des ligchaams, genezing van natuurlijke gebreken enz.

Vorming der intellectuele vermogens.

Verdeling der geestvermogens. — Omvang en gewigt der intellectuele vermogens. — Algemeene wenken betrekkelijk de intellectuele vorming. — Positive vormleer. — Trapsgewijze ontwikkeling der geestvermogens. — Vorming van het uit- en inwendige aanschouwingsvermogen. — Vorming des verstands, van het voordeel, der rede, van het geheugen. — Grenzen en maatregelen van voorzigtigheid, enz. Voorts wordt nog breedvoerig behandeld: de vorming van het gevoel- en begeervermogen, te veel en te weinig, — Hoe de zedelijkheid der kinderen middellijk, hoe rechtstreeks en onmiddellijk kan bevorderd worden; hoe de kweekeling van zijne zedelijke gebreken kan genezen worden; hoe er op den leerling moet gewerkt worden, opdat hij bij zijne intrede in de wereld, zelfs aan zijne verdere ontwikkeling en vorming vruchtbaar werkzaam te zijn. — Over het onderwijs. — Kweekster-keerstof. — Over den vorm van het onderwijs. — Over de voornaamste middelen tot verdere ontwikkeling en eigene vorming der leerlingen. — Over de verkeering der menschen. — Over leetuur, enz.

Bij bovengenoemd is gedrukt en wordt met succes uitgegeven: Deel I. Deel II. Deel III.

Algemeene Geschiedenis ten dienste der jeugd, door J. ANNEGAEEN. Uit het Hoogduitsch vertaald door een R. K. Pastoor.

Deel OUDER GESCHIEDENIS. Van de Schepping der wereld tot aan de Volksverhuizing. 2e Deel. DE MIDDELEEUWEN. Van de Volksverhuizing tot aan de ontdekking van Amerika. 3e Deel NIEUWE GESCHIEDENIS. Van de ontdekking van Amerika tot op onze dagen. De 3 deelen te zamen f 3.25

Een Lees- en Zangboekje voor de jeugd, uitgegeven door J. A. ALB. DEK. TH. M. 50 Cts.

De Godvruchtige Dienstaard, of dagelijkse Oefeningen in al hare werken, benevens gewijde waarschuwingen aangaande de pligten van knechten en dienstmaasden. Zeer dienstig voor alle Christenen. Prijs f 0.25 tot op onze dagen f 0.10

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN Drukker en Uitgever.